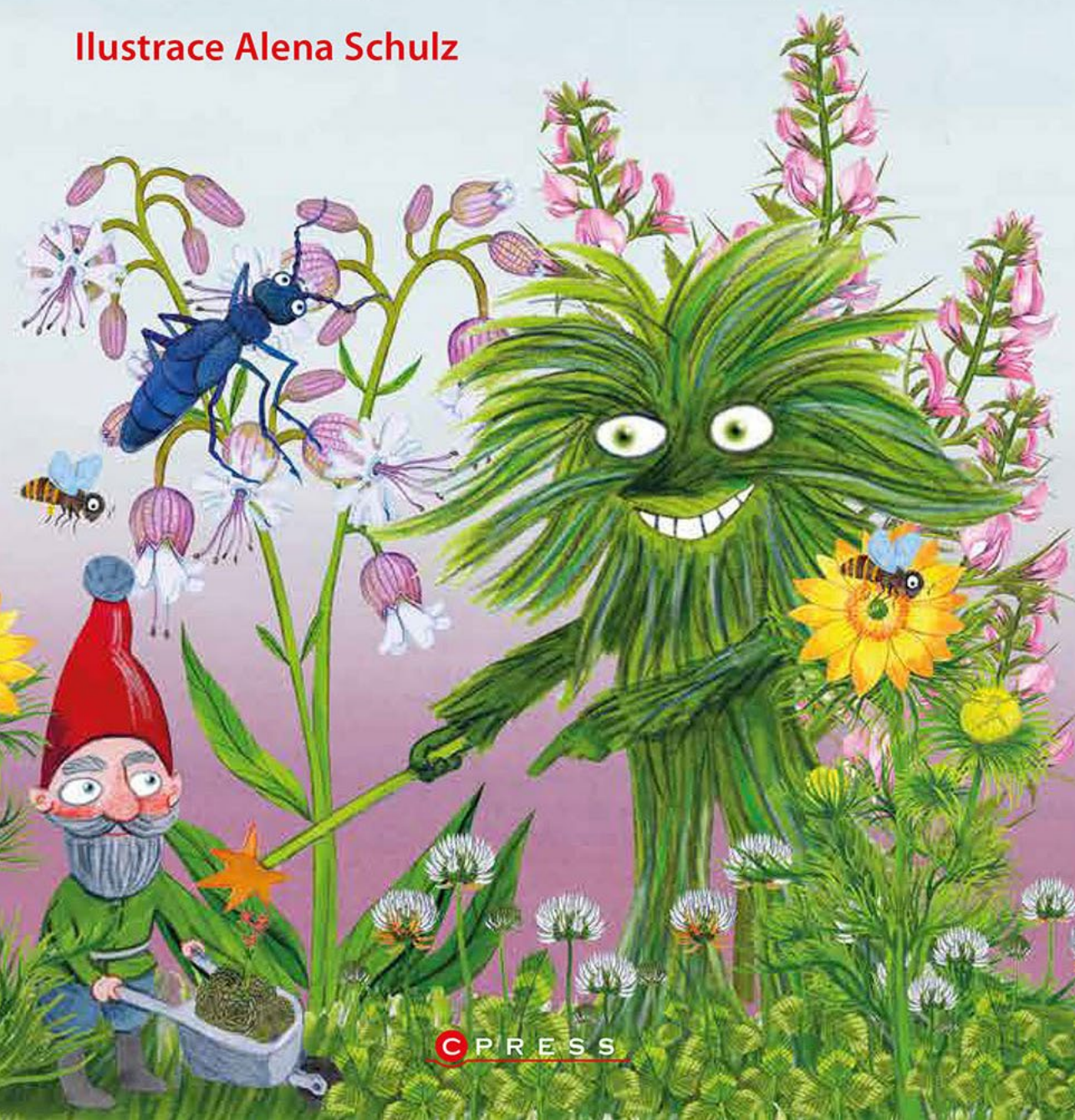


Jana Burešová



POHÁDKY Z ČESKÝCH LESŮ A LUK

Ilustrace Alena Schulz



C PRESS

Pohádky z českých lesů a luk

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz



Jana Burešová
Pohádky z českých lesů a luk – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

Jana Burešová

POHÁDKY Z ČESKÝCH LESŮ A LUK

**Ilustrovala
Alena Schulz**



OBSAH

Prašivky	6
Bradáček	12
Vesnovka	18
Líný Honza	24
Pilné včelky	31
Čarodějka Majka	37
Marmeláda	43
Jak Mumlava čarovala	49
Strašidlácká holka Jehlice	54
Trpaslík Alison	60
Vodník hlídačem	65



PRAŠIVKY



V lesích na Jesenicku blízko osady Rejvíz žila čarodějnice Kunhuta. Nepotrpěla si příliš na společnost a vystačila si s tím, že chodila ke zdejšímu jezírku, sledovala hladinu a pozorovala šídla, která nad ní létala. Když se však blížily její pětisté narozeniny, zatoužila po společnosti a pořádné oslavě. Pozvala proto všechny své dávné kamarádky na oslavu. Celé týdny z toho byla nervózní, aby oslava proběhla podle jejích představ. Když nadešel den narozenin, od rána mávala kouzelnou hůlkou a přičarovávala na stůl samé laskominy. Jakmile se zdálo, že je vše připravené, přemýšlela, čím by slavnostně prostřený stůl ještě zkrášlila. Napadlo ji, že by se hodilo několik květin do vázy. Na skok si odběhla před chaloupku a vybírala květiny, které se jí nejvíce líbily. Nemohla tušit, že vůně pečínek a sladkostí vzbudila v lese pozornost. Byla tak ponořená v myšlenkách, jak bude oslava probíhat, že ani nepostřehla, že se dovnitř nahrnula smečka

vlků. Ti totiž celou dobu mlsně obcházelí kolem chalupy a nasávali čenichy vůně, které se oknem linuly ven.

Kunhuta si bezstarostně vybírala květiny a o tom, že má v chaloupce smečku hladových vlků, vůbec netušila. Když se vrátila zpátky, zděšeně se rozhlížela. Nezvaná návštěva snědla, co mohla. Vlci bez ostychu za těch pár minut spořádali vše, co vyčarovala. „Mazejte odsud, žrouti pažrouti, to není pro vás,“ zuřila Kunhuta. Vztek praskla do stolu tím prvním, co jí přišlo pod ruku. Vlci se lekli a s úprkem se hnali pryč. Když se čarodějnice vyvztekala, uvědomila si, že v ruce svírá nalomenou hůlku.

„Ještě aby mi tak přestala sloužit,“ pomyslela si Kunhuta a zkusila čarovat. Místo koláčů vyčarovala pytel mouky, místo chleba sůl... No zkrátka vše, co vyčarovala, byly věci, které jsou sice k jídlu, ale



ještě je nutné je nějak upravit. Se slzami v očích hleděla na pytlík soli, mouku, cukr, med, vejce a další přísady potřebné k vaření. „Co s tímhle? Hosté co nevidět přijdou, co já jim jen dám, čím je pohostím?“ děsila se Kunhuta. Vařit uměla jen kouzelné elixýry z bylin, ale nevěděla, jak zpracovat mouku, cukr nebo vejce. Po chvíli přemýšlení si řekla, že zkusí udělat palačinky. Zkušeností s vařením příliš neměla, a už jen když otevřela pytlík s moukou, poprášila se od hlavy až k patě. Celá nevrlá vzala mísu a dávala do ní vše, co vyčarovala a o čem si myslela, že patří do palačinek – tedy mouku, vejce, mléko – ale také suroviny, které do palačinek nepatří. Chvíli míchala, a když se jí zdálo těsto dost pěkné, chtěla se pustit do smažení. Připravila si pánev, kterou používala při přípravě elixírů z bylin, a začala smažit. Vzhledem k tomu, že do těsta dala různé věci a vařit neuměla nic jiného než elixýry, asi už tušíte, že se jí to nepovedlo a těsto se na pánvi začalo pálit. Popadla pánev s doutnajícím těstem a vyběhla před chaloupku. Jak byla celá pomoučněná, sypala se z ní mouka přímo na muchomůrky a další houby, které tu všude kolem chaloupky rostly. Položila pánev na kámen, aby vychladla, a začala smutnit.

Její smutek však netrval dlouho, co nevidět se začaly slétat čarodějnice a blahopřát k narozeninám. Kunhuta brzy držela v náručí tolik květin, že za nimi nebyla ani vidět. „Děkuji vám všem za ty nádherné květiny, to jste mě opravdu moc potěšily,“ usmívala se Kunhuta. Její úsměv ale po chvíli začal slábnout, až ho vystřídaly slzy. „Chtěla jsem vás pěkně pohostit ale...“ nestačila dořici větu, když si jedna čarodějnice všimla hub před její chaloupkou. „Copak je tohle?“ žasla a prstem ukazovala na moukou poprášené houby. „To jsou jen takové, takové...“ Kunhuta přemýšlela a styděla se přiznat pravdu. „To jsou prašivky,“ vyhrkla to první, co ji napadlo, a rozplakala se.

„Posypala je moukou, posypala je moukou,“ ozval se krkavec, který to celé sledoval z větve opodál. Rád létal lesem křížem krážem a každému povyprávěl, co je kde nového a co se kde událo. Nic mu neuniklo, a o všem měl přehled a hned se s každým o to, co viděl,

rád podělil. Čarodějnice Kunhuta se rozplakala a nebyla k zastavení. Nakonec šla s pravdou ven, a tak vyprávěla, jak jí hostinu snědli hladoví vlci, jak se jí nalomila hůlka, i o svém nepovedeném vaření. K jejímu překvapení se jí kamarádky nesmály. „To se přece může stát, však každý tu a tam nějakou chybu udělá. Já jsem jednou místo drahokamů vyčarovala myši.“ „A já kdysi na své oslavě naservírovala misku syrových vajec namísto vařených...“ Každá z kamarádek jí vyprávěla, jak i jí se někdy něco nepovedlo. Všechny začaly vzpomínat a smály se svým zážitkům. „Tak už nesmutni a přijmi od nás raději dárek, který jsme ti přinesly,“ řekla po chvíli nejstarší čarodějnice. Kunhuta začala nedočkavě rozbalovat a za chvíli hleděla na novou čarodějnou hůlku. „Každá čarodějnice, která oslaví pět set let, má nárok na novou hůlku,“ připomněla nejstarší čarodějnice. Kunhuta měla velikou radost a hned nadšeně vyčarovala pohoštění pro své kamarádky – a oslava byla zachráněná.

Od Kunhutiny oslavy narozenin už uběhlo mnoho let. Když se tu a tam čarodějnice sešly, rády vzpomínaly na houby zaprášené moukou, které Kunhuta pojmenovala prašivky. Hub je plný les, a ne každá čarodějnice si jejich názvy dokáže zapamatovat. Když zkrátka neví, jak se jmenuje, nazve ji prašivkou. Tohle se brzy tak rozšířilo, že to začali používat i lidé. Od těch dob se všem houbám, o kterých



si lidé myslí, že jsou nejedlé nebo jedovaté, říká prašivky. Mnohdy je to pravda, a prašivkou lidé pojmenují houbu, která je opravdu jedovatá, ale někdy i houbu, která je jedlá, jen ji lidé neznají.

To však ale není zdaleka všechno, co se od Kunhutiny oslavy narozenin začalo mezi lidmi tradovat. Když má někdo velký hlad, říká se, že je hladový jak vlk. Inspirací pro tohle rčení byli právě ti hladoví vlci, kteří během chvilky snědli vše, co Kunhuta onehdy připravila.



Rejváz, o kterém byla v pohádce zmínka, leží v Jeseníkách. Najdete tu naučnou stezku, která vás dovede k velkému jezírku, jemuž se říká mechové. V této oblasti roste a žije mnoho vzácných druhů rostlin a živočichů. Jedním z příkladů je šídlo rašelinné.

V pohádce dělal společnost čarodějnici Kunhutě také krkavec. Patří mezi naše největší pěvce, byť jeho projev zpěv moc nepřipomíná. Umí napodobit nejen zvuky, které slyší, ale i lidský hlas. V naší přírodě patří mezi ohrožené živočichy.

V pohádce se objevili také vlci. V dřívějších dobách se v našich lesích hojně vyskytovali. Dnes se vlci do české přírody opět začali vracet.



BRADÁČEK



Když se v pekle narodil čert Kvirín, rostl a sílil, spolu s tím rostla i jeho zvědavost. „Proč mají čerti rohy?“ vyptával se každého na potkání. „Co se píše v tomhle úpise?“ dožadoval se odpovědi a bez dovolení si bral úpisy z knihovny a četl si v nich. Měl vždy nespočet otázek, nakukoval, kam neměl, a chodil, kam to měl zakázané. „Ty jsi ale zvědavec,“ říkali mu často. „Ty ses neměl jmenovat Kvirín, ale Bradáček, do všeho strkáš bradu, zvědavče jeden,“ rozzlobil se jednou jeden čert. Nová přezdívka se ostatním zalíbila a brzy nikdo neřekl zvědavému Kvirínovi jinak než Bradáček.

Když dorostl do věku, kdy může sám na zem, chystal se ho vyslat Lucifer na první zkušební cestu. „Půjdeš dnes do lidského světa. Pro začátek ti dám lehký úkol. V lesích na Kladensku začali řídit pytláci, líčí v lese pasti na zvěř, kterou si pak odnáší domů. Tvůj úkol bude tedy jednoduchý, jak narazíš v lese na pytláka, vystrašíš ho!“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Pohádky z českých lesů a luk.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.